

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

مادران پارک لاله ایران

۱۲ جنوری ۲۰۱۸

خواهان توقف سریع تمامی احکام ناعادلانه هستیم

به منظور قانونی کردن پرونده سازی علیه منصوره بهکیش که شش نفر از اعضای خانواده اش را در دهه شصت به قتل رسانده اند و هنوز پاسخی مبنی بر چرائی و چگونگی این جنایت ها نداده اند، دادگاه دوم در تاریخ ۱۳ دی ماه [جدی] ۱۳۹۶ در شعبه ۵۴ دادگاه انقلاب تهران با ریاست دو قاضی به نام های بابائی و مرتضی کیاستی و نماینده دادستان و وکیل جایگزین تشکیل شد. نظر شفاهی دو قاضی و نمایندگان دادستانی و وزارت اطلاعات در دادگاه، تأیید حکم دادگاه بدوی برای ایشان بوده است. منصوره بهکیش در دادگاه بدوی در شعبه ۲۶ با قضاوت ماشاءالله احمدزاده، در تاریخ ۵ بهمن [دلو] ۱۳۹۵ با دو اتهام "تبلیغ علیه نظام" و "اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور"، به دلیل "تکرار جرم سال های گذشته"، به ۷ سال و نیم حکم اضافه زندان محکوم شده بود.

لازم به ذکر است منصوره بهکیش با همین اتهام ها در دادگاه تجدید نظر

قبلی به تاریخ ۱۵ تیر [سرطان] ۱۳۹۱، به ۴ سال زندان محکوم شده بود که شش ماه آن حکم تعزیری و ۳ سال و نیم آن حبس تعلیقی برای مدت ۵ سال بود که تقریباً این مدت پنج سال به پایان رسیده بود. اگر اتهام پرونده جدید این انسان آزاده و دادخواه به صورت رسمی به ایشان و وکیلش ابلاغ شود، در مجموع یازده سال و نیم حکم زندان خواهد داشت که مایه شرم ساری تمامی نهادهای مسؤول اجرایی کشور، به ویژه وزارت دادگستری و قوه قضائیه جمهوری اسلامی خواهد بود.

جهت اطلاع، مرتضی کیاستی، قاضی شعبه ۴ دادگاه انقلاب اهواز نیز است که او را مسؤول مرگ حداقل ۴ زندانی سیاسی عرب به نام های طاها حیدریان، عباس حیدریان، عبدالرحمان حیدریان و علی شریفی می شناسند که پس از تحمل شکنجه و اجبار به اعترافات دروغ تلویزیونی به دار آویخته شدند. او جزو ناقضان حقوق بشر معرفی شده و در سال ۱۳۹۲، به عنوان قاضی نمونه جمهوری اسلامی ایران انتخاب شده است.

منصوره بهکیش در تاریخ ۱۶ مرداد [اسد] ۱۳۹۲، طی نامه ای سرگشاده به حسن روحانی، رئیس جمهور وقت حکومت اسلامی ایران، خواسته های حق طلبانه ای را مطرح کرده بود و پاسخ حاکمیت به فریاد او باید هم یازده سال و نیم حکم زندان باشد، زیرا می خواهند شفاف سازی کرده و پاسخگو و مسؤولیت پذیر باشند، البته "نه پاسخگویی به مردم"، بلکه "پاسخگویی به سران حکومت" زیرا جمع کردن معترضان و حفظ نظام از جمله واجبات است.

http://www.mpliran.net/2013/08/blog-post_7.html

چه گوئیم که بیدادگری، عملکرد امروز و دیروز این حکومت سراپا فاسد و درغگو نیست. با این ساختار استبدادی، سی و نه سال است که دست به گریبانیم و بر شانه های مان سنگینی می کند، ولی خوشبختانه دوران رهائی از ظلم و بیداد فرا رسیده است و امروز فریاد رسای عدالت خواهی مردم شریف و آزاده ایران تن شان را به لرزه در آورده است. تردیدی نداریم که این بی عدالتی ها هیچ خللی در ایستادگی و دادخواهی منصوره بهکیش و همراهانش در جمع مادران و خانواده های خاوران و مادران پارک لاله و دیگر دادخواهان ایجاد نخواهد کرد و هر روز مصمم تر از گذشته این راه را تا رسیدن به نتیجه پی خواهیم گرفت.

ما مادران پارک لاله، به عنوان صدائی از جنبش دادخواهی مردم ایران، خواهان لغو سریع احکام ناعادلانه و آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی در زندان های سراسر ایران هستیم. ما می خواهیم که مجازات اعدام به سرعت لغو شود و خواهان محاکمه و مجازات تمامی آمران و عاملان جنایت های جمهوری اسلامی در دادگاه های عادلانه و علنی آینده هستیم.

ما به تمامی مسئولان جمهوری اسلامی ایران از صدر تا ذیل و تمامی مدافعان و توجیه کنندگان این ساختار استبدادی هشدار می دهیم، اگر این سیاست ها را ادامه دهند، دیری نخواهد پائید که مردم شریف و آزاده و دادخواه ایران، آن ها را در دادگاه های عادلانه، علنی و مردمی به محاکمه خواهند کشید و روزی باید پاسخ گوی تمامی این بی عدالتی ها باشند.

http://www.mpliran.net/2018/01/blog-post_30.html

مادران پارک لاله ایران

۱۹ دی ماه [جدی] ۱۳۹۶

http://www.mpliran.net/2018/01/blog-post_98.html

آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی را خواهیم!

منتشر شده توسط مادران پارک لاله ایران در ۲۰:۳۷ in [بیاینه ها](#) | ۰ نظر

سرکوب و به قتل رساندن حداقل ۲۱ نفر از مردم بی دفاع و بازداشت بیش و کم نزدیک به ۲۰۰۰ نفر از معترضان و پادگانی کردن بسیاری از شهرها و روستاها در روزهای اخیر، نشان از ترس و زبونی حکومتی دارد که در برابر اراده قوی مردمی که جان شان به لب رسیده، ناتوان است.

ده روزی است که اعتراض های گسترده و سراسری مردم به تنگ آمده از بی عدالتی، به طور مداوم در تهران و شهرستان ها ادامه دارد و سران حکومتی از هر دو جناح و مدافعان قسم خورده شان، پریشان و سر در گم مانده اند که چه باید کرد، اگر سرکوب ها و حمله به مردم را

شدت بخشند، مردم نیز خشمگین تر شده و اعتراض ها را با شدت بیشتری ادامه خواهند داد و ممکن است کل نظام را دیگرگون کنند، زیرا دیگر مانند در خانه و لب گزیدن و پشت گوش انداختن را چاره کار نمی دانند. اگر سرکوب ها را کاهش دهند، باز مردم گرد هم می آیند و قدرت مند تر شده و برای حفظ نظام خطری محسوب خواهند شد. چاره کار را در این دیده اند که بی سر و صدا افراد تأثیرگذار را بازداشت کرده و با پرونده سازی های بیشتر جلوی تشکل یابی و حرکت های مستقل را بگیرند و به نوعی اعتراض ها را کنترل کنند.

هم اکنون خبر تأسف باری را از کمیته پیگیری بازداشت های دی ماه [جدی] ۹۶ دریافت کردیم که جوانی ۲۳ ساله به نام سینا قنبری که چندین روز در قرنطینه زندان اوین بازداشت بود، شب گذشته به دلایلی نامعلوم جان سپرد. چه کسی پاسخ گوشت و تا به کجا می خواهند این بیدادگری را ادامه دهند؟

برخی از زندانیانی که در شهرستان ها هستند نیز در هیچ کجا نامی از آن ها نیست و خانواده ها را به شدت تهدید کرده اند که اگر در مورد زندانی خود اطلاع رسانی کنند، آن ها را در زندان نگاه خواهند داشت، همان کاری که با خانواده های زندانیان سیاسی در دهه شصت و دیگر خانواده های آسیب دیده در تمامی این سال ها انجام داده اند و باید هوشیار باشیم که تاریخ بیدادگری را دوباره و دوباره تکرار نکنند.

فاجعه دردناکی که در دهه شصت و سال های ۷۷ و ۷۸ و ۸۸ اتفاق افتاد و در نهایت تعداد زیادی از عزیزان ما را در زندان ها و خیابان ها و خانه ها کشتند یا راهی تبعید کردند. بی تردید اگر ما پشت خانواده ها و تمامی آسیب دیدگان باشیم، خانواده ها تشویق خواهند شد که در مورد عزیز کشته شده یا آسیب دیده و زندانی خود اطلاع رسانی کنند و حکومت نیز نمی تواند این تهدیدها را عملی سازد.

این سیاست رسمی جمهوری اسلامی در طی این سال ها بوده است. این که با سرکوب و ایجاد رعب و وحشت شدید و بازداشت فعالان سیاسی و اجتماعی و پرونده سازی و اتهام های سنگین، فعالان را یا در زندان ها اسیر کند یا با گروگان گرفتن وثیقه های سنگین و کفالت و ضمانت، از یک طرف آن ها و خانواده های شان را روی لبه تیغ بخواباند که سکوت کنند و به این وسیله بسیاری از فعالان را در خانه ها اسیر و از گردونه فعالیت خارج کند و از طرف دیگر با تبلیغات گسترده آزاد کردن و عفو دادن زندانیان، نمایش دموکراسی دهد. هرچند اعتراض های اخیر نشان داد که این سیاست در مورد مردم جان به لب رسیده دیگر جواب نمی دهد، زیرا می گویند یا مرگ یا آزادی.

چه باید کرد؟

۱- با تمام توان، از حرکت های اعتراضی مردم دفاع کنیم و این حق را برای آن ها به رسمیت بشناسیم که خواهان زندگی انسانی و آزادی از قید و بند هر نوع دیکتاتوری هستند و توان ماندن در وضعیت موجود را ندارند.

۲- سرکوب و کشتار و بازداشت و جلوگیری از تشکل یابی مردم را به شدت محکوم کنیم و اجازه ندهیم که فشار بر مردم را شدید و شدیدتر کنند.

۳- لیست دقیق تمامی کشته شدگان و مجروحان و آسیب دیدگان اعتراض های اخیر را در بیاوریم و خانواده های کشته شدگان را در برپائی مراسم سوگواری همدردی کرده و آن ها را در رساندن صدای اعتراض و دادخواهی شان همراهی کنیم و نگذاریم تنها بمانند.

۴- لیست دقیق تمامی بازداشتی ها و هم چنین زندانیانی که به طور موقت آزاد شده اند یا می شوند را با مشخصات کامل و روشن شدن وضعیت پرونده شان در بیاوریم و اگر خانواده ها اجازه دادند، افشاکری کنیم و آن ها و خانواده های شان را پشتیبانی کرده و نگذاریم تنها بمانند.

۵- وضعیت دیگر زندانیان سیاسی را به فراموشی نسپاریم و نگذاریم که آن‌ها و خانواده‌های شان تنها بمانند.
۶- به سوی تشکل یابی مستقل و اتحاد و همدلی تمامی جنبش‌های مستقل مبارزاتی با همدیگر به پیش برویم و با برنامه و راهکار و مطالبات مشخص، وارد مرحله جدیدی از مبارزه مشترک شویم.
۷- از حرکت‌های مردمی، گزارش‌های دقیق و درست بنویسیم و اجازه ندهیم که دروغ‌گوئی و شانتاژ در ما نفوذ کند و این خبرها و گزارش‌ها را دست به دست بگردانیم و به اطلاع مردم برسانیم.
ما مادران پارک لاله هر گونه سرکوب، حمله، شکنجه، زندان، پرونده سازی و کشتار مردم شریف و آزاده ایران را به شدت محکوم می‌کنیم و از تمامی نیروهای آگاه و مترقی و تحول خواه می‌خواهیم که به این بی‌عدالتی‌ها به شدت اعتراض کنند.

ما مادران پارک لاله، ضمن همراهی با مردم عزیزمان که شعار آزادی، برابری و رفع بی‌عدالتی سر داده اند و با هرگز و نه تبعیض، تحقیر، نژادپرستی و اشکال مختلف استبداد مرزبندی دارند، فریاد دادخواهی مان را بلند می‌کنیم و خواستار لغو هرچه سریع‌تر مجازات اعدام، و آزادی تمامی زندانیان سیاسی از زندان‌های مختلف کشور هستیم. ما می‌خواهیم که تمامی آمران و عاملان شریک در جنایت‌های جمهوری اسلامی در دادگاه‌های عادلانه و علنی محاکمه و مجازات شوند. ما برای دستیابی به آزادی اندیشه و بیان و حق ایجاد تشکل و تجمع و اعتصاب و رفع هرگونه تبعیض، و جدائی دین از حکومت از پای نخواهیم نشست، زیرا علت اصلی این بی‌عدالتی‌ها را در ساختار و هم چنین قوانین آزادی ستیز و تبعیض آمیز جمهوری اسلامی ایران می‌دانیم.

مادران پارک لاله ایران

۱۳۹۶ [جدی]

html.blogspot.de/2018/01/blog-post.https://madaransolhdortmund

مردم شریف و آزاده ایران و جهان

در تظاهرات هفته‌های اخیر در ایران، مطالبات مردم در خیابانها درخواست‌های حقوقی است که در بند بند اعلامیه جهانی حقوق بشر بر آن تأکید شده است، اما متأسفانه رفتار مسؤولان حکومت جمهوری اسلامی در قبال فریادهای حق طلبانه توده‌های مردم، همچون ۴۰ سال گذشته؛ سرکوب، زندان و شکنجه بوده است.

آری این روزها دنیا یکبار دیگر شاهد ورق خوردن برگ دیگری از دوسیه قطور اعمال ضد حقوق بشری حاکمان جمهوری اسلامی است. حکومتی که به جای پاسخگوئی به مطالبات قانونی و به حق شهروندان ایرانی، یک روز آنان را محارب و مفسد فی الارض و ضد انقلاب خوانده، یک روز فتنه‌گر نامیده و امروز نیز آنان را اغتشاشگر و عوامل دشمنان خارجی می‌خواند. خطری که شهروندان ایرانی را تهدید می‌کند این است که بر پایه قوانین نظام و لائی هر یک از این اتهام‌ها ممکن است حکم مرگ شهروند را به همراه داشته باشد.

نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی در روزهای اخیر با یورش به تظاهرات و تجمع‌های آرام مردم در تهران و شهرستانها دهها نفر را کشته، صدها تن را مجروح نموده و تعداد بسیاری را دستگیر کرده اند. تعداد زیادی از این دستگیر شدگان در اعتراض‌ها شرکت نداشته اند و بیشتر آنها خارج از دانشگاه یا در خانه‌هایشان بازداشت شده اند.

طبق اخبار رسیده از ایران، دستگاه امنیتی زیر نظر رهبر و مسؤولان حکومتی، حدود ۱۷۰۰ نفر را بازداشت کرده اند که بر اساس اعلام وزارت کشور ۹۰ درصد بازداشت‌شدگان جوانان زیر ۳۰ سال و دانشجویان هستند. دستگیرشدگان را شدیداً تحت شکنجه قرار داده اند، تا با قبول اتهامات واهی از قبیل "اغتشاشگری و ارتباط با بیگانگان و غیره" نمایش

های تلویزیونی دیگری را بر روی صحنه بیاورند تا تأییدی باشد بر ادعای رهبر و مسؤولان جمهوری اسلامی که این مبارزات و مطالبات مردم ایران را، نه ناشی از سیاست ها و اقدامات حکومت اسلامی، بلکه محصول القاء "توطئه و تحریکات دشمنان جمهوری اسلامی" می باشد!

در این شرایط خطیر که از یک طرف مبارزات مردم ایران در تهران و شهرستانها ادامه دارد و از طرف دیگر نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی هر روز بیشتر به خشونت و ارتکاب جنایت علیه مبارزات آرام مردم ایران متوسل می شوند، ما نهادهای حقوق بشری ایرانی از تمامی نهادها و شخصیت های جهانی حقوق بشری و سیاسی، فرهنگی و علمی، هنری و ورزشی و... درخواست می کنیم که برای متوقف کردن سرکوب و رفتار خشونت آمیز جمهوری اسلامی در مقابل مردم ایران از تمام ابزارهای ممکن استفاده نمایند و حاکمان جمهوری اسلامی را که به هیچ قانونی پای بند نیستند، از ادامه کشتار و سرکوب مردم ایران برحذر دارند.

ما همچنین در این شرایط خطیر بر آزادی کلیه زندانیان سیاسی، محاکمه و مجازات عاملان و آمران سرکوب و کشتار مردم، حق آزادی تشکل های مستقل و تجمع و تظاهرات و اعتصاب، به رسمیت شناختن حق اعتراض به وضعیت فلاکت بار کنونی که مسؤولیت مستقیم آن بر عهده رهبر و مسؤولان جمهوری اسلامی است، تأکید می ورزیم.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

جنوری ۲۰۱۸

امضاء:

- ۱ - انجمن زنان ایرانی - مونترال
- ۲ - انجمن تئاتر ایران و المان - کلن
- ۳ - انجمن همبستگی ایرانیان - تگزاس
- ۴ - انجمن جمهوریخواهان ایران - پاریس
- ۵ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۶ - بنیاد اسماعیل خونی
- ۷ - مادران پارک لاله ایران
- ۸ - حامیان مادران پارک لاله - دورتموند
- ۹ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۰ - حامیان مادران پارک لاله - لندن
- ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۲ - شبکه همبستگی ملی فرزنو - کالیفرنیا
- ۱۳ - فدراسیون اروپرس
- ۱۴ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۵ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۶ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۱۷ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۱۸ - مادران صلح مونترال

- ۱۹- نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۲۰- همبستگی برای حقوق بشر در ایران - کلگری
- ۲۱- همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا)- مونترال
- ۲۲- همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا)- نیویورک
- ۲۳- همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا)- لوس آنجلس